

STUDIUM PRZYPADKU 3

SOLIDARNOŚĆ SPOŁECZNA
I BEZROBOCIE
MŁODZIEŻY W UE

Co-funded by
the European Union

Fundacja Energia dla Europy

INFORMACJE

Koncepcja solidarności społecznej w odniesieniu do młodzieży w UE obejmuje polityki mające na celu zmniejszenie bezrobocia wśród młodych ludzi, zapewnienie wysokiej jakości edukacji i szkoleń, wspieranie uczestnictwa młodzieży w życiu demokratycznym oraz zwalczanie wykluczenia społecznego. Pomimo tych działań, młodzi ludzie w UE nadal borykają się ze znaczącymi wyzwaniami, takimi jak wysoki poziom bezrobocia, wykluczenie społeczne, rosnąca przepaść cyfrowa oraz problemy ze zdrowiem psychicznym. Wyzwania te zostały dodatkowo pogłębione przez pandemię COVID-19, która w sposób nieproporcjonalny dotknęła młodzież w kwestii utraty pracy, zakłóceń w edukacji oraz ogólnego poczucia niepewności co do przyszłości.

Solidarność społeczna wobec młodzieży była centralnym punktem kilku inicjatyw UE, w tym Inicjatywy Zatrudnienia Młodzieży (YEI), programu Erasmus+ oraz Europejskiej Gwarancji dla Młodzieży. Programy te zostały zaprojektowane w celu wspierania zatrudnienia młodych ludzi, podnoszenia ich kompetencji oraz promowania włączenia społecznego w państwach członkowskich UE. Jednak skuteczność tych inicjatyw różni się znacznie w zależności od kraju i zależy od lokalnych warunków ekonomicznych, woli politycznej oraz stopnia zaangażowania w solidarność wobec młodzieży.

Jednym z najpilniejszych problemów, z jakimi boryka się młodzież w UE, jest bezrobocie młodzieży. Nawet przed pandemią COVID-19 wskaźniki bezrobocia wśród młodych ludzi w Europie były wysokie, szczególnie w południowych krajach, takich jak Hiszpania, Grecja i Włochy, gdzie skutki kryzysu finansowego z 2008 roku były odczuwalne przez długi czas. Dla wielu młodych osób zdobycie stabilnego zatrudnienia stanowiło ciągłe wyzwanie, a praca niepewna, tymczasowa lub w niepełnym wymiarze godzin stała się normą, a nie wyjątkiem.

WYNIK

Inicjatywa Zatrudnienia Młodzieży (Youth Employment Initiative) miała na celu zapewnienie młodym ludziom umiejętności, możliwości zatrudnienia oraz ścieżek edukacyjnych lub stażowych. Jej głównym celem było zmniejszenie bezrobocia wśród młodzieży poprzez lepszy dostęp do szkoleń i pracy, szczególnie dla osób z regionów o najwyższym poziomie bezrobocia.

Program Erasmus+, realizowany od 1987 roku, jest jedną z najbardziej znanych inicjatyw UE, promującą edukację, szkolenia i mobilność młodzieży w całej Europie. Program daje młodym ludziom możliwość studiowania, pracy i wolontariatu w innych krajach UE, wspierając wymianę kulturową, rozwój osobisty oraz zdobywanie kompetencji zawodowych.

Erasmus+ miał znaczący pozytywny wpływ na mobilność i rozwój młodzieży. Pomógł milionom młodych Europejczyków zdobyć doświadczenie międzynarodowe, poprawić swoje perspektywy zawodowe i budować sieci kontaktów. Jednak pandemia COVID-19 zakłóciła wiele programów mobilności, ograniczając możliwości młodych ludzi do nauki lub pracy za granicą.

Mimo to UE dostosowała się, oferując wirtualne formy nauki i promując mobilność cyfrową, co pozwoliło częściowo kontynuować realizację celów programu w czasie kryzysu.

Europejska Gwarancja dla Młodzieży, uruchomiona w 2013 roku, ma na celu zapewnienie wszystkim młodym ludziom poniżej 30. roku życia dobrej jakości oferty pracy, kontynuacji edukacji, stażu lub praktyk w ciągu czterech miesięcy od zakończenia formalnej edukacji lub utraty pracy.

CZEGO SIĘ NAUCZYLIŚMY?

Niektóre kraje skutecznie włączyły Gwarancję dla Młodzieży do swoich polityk krajowych, oferując młodym ludziom realne możliwości, podczas gdy inne miały trudności z tworzeniem wystarczającej liczby wysokiej jakości ofert. Kryzys wywołany pandemią uczynił potrzebę takich gwarancji jeszcze pilniejszą, jednocześnie utrudniając ich wdrożenie ze względu na utratę miejsc pracy i przeciążenie rynków pracy.

Pandemia spowodowała zakłócenia w systemach edukacji, prowadząc do strat w nauce i pogłębiając cyfrową przepaść. Wskaźniki bezrobocia wśród młodzieży wzrosły, a młodzi ludzie napotkali trudności w dostępie do staży, praktyk zawodowych i programów szkoleniowych.

Odpowiedź UE na pandemię podkreśliła znaczenie inwestowania w solidarność wobec młodzieży. Plan odbudowy NextGenerationEU, który przewidywał przydział 6 miliardów euro na wsparcie zatrudnienia i edukacji młodych ludzi, stanowił niezbędną pomoc.

Choć działania naprawcze przyniosły obiecujące rezultaty, jasne jest, że przeciwdziałanie długoterminowym skutkom pandemii wśród młodzieży wymaga trwałych inwestycji w rozwój kompetencji, wsparcie zdrowia psychicznego oraz włączenie społeczne.

Dofinansowane ze środków UE. Wyrażone poglądy i opinie są jedynie opiniami autora lub autorów i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy i opinie Unii Europejskiej lub Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji. Unia Europejska ani Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

Wszystkie rezultaty wypracowane w ramach projektu „Budowanie więzi społecznych” udostępniane są na zasadzie otwartych licencji (CC BY-SA 4.0 DEED). Można z nich korzystać bezpłatnie i bez ograniczeń. Kopiowanie lub przetwarzanie tych materiałów w całości lub w części bez zgody autora jest zabronione. W przypadku wykorzystania rezultatów niezbędne jest podanie źródła finansowania oraz jego autorów.

